

***

Україно! Моя Україно!
Ти живеш у добу лихоліть!
Ті солдати, що гинуть невинно,
Не забудуться з плином століть.
Над могилою мати ридає,
Фото тата тримає дитя,
Над руїнами ворог кружляє...
Хто ж поверне загиблим життя?
Ворогам же прощення не буде,
Не діждуться пощади вони,
Бо за землю свою встали люди –
України надійні сини.
Наш народ працьовитий і мирний,
Але відсіч він ворогу дасть.
Українська земля буде вільна
І свободу свою не продасть!

***

Бандерівці

Він лиш один залишився живий,
Роки – роки у нього за плечима.
Старий і сивий, як і батько мій
Із добрими і ясними очима.
Роки, роки... Пливе невтомно час,
І нам його назад не повернути.
Та пам'ять буде жити поміж нас,
Не маєм права ми про них забути.
Бандерівці – для нас святі слова,
Бандерівці – ми їхні внуки й діти.
І «Слава Україні» - теж жива.
«Героям Слава» - буде завжди жити.

***

Як я люблю Україну –
Це ж бо моя Батьківщина,
Це моя рідна земля –
Ріднішої в світі нема!
За землі квітучі й Дніпро
Вставаймо на захист гуртом,
Здолаємо всіх ворогів,
Бо маємо кров козаків.
Любіть Україну свою –
Життя не жалійте в бою.
Як матір у сина одна –
Одна Батьківщина моя.

***

Ненько! Тримайся в зухвалій війні!
Всі патріоти за тебе стояли.
Ворогу скажем своє тверде «Ні».
Не віддамо тебе на поталу.

***

Я живу в такій країні,
Де Дніпро і кручі,
Де народ – єдиний,
Мужній і співучий.
Де степи жовтіють
І блакитне небо.
А мені для щасті
Більшого й не треба!

***

Моя славетна Україно!
Земля незламного народу!
Для мене ти одна – єдина,
Бо тут коріння мого роду.
А наша солов'їна мова –
У серці кожному співає.
Шевченкове пророче слово
До нових звершень надихає.
Ти мужньо йдеш через незгоди
До майбуття свого ясного,
Над нами прапор перемоги,
Нам допоможе віра в Бога.

***

До Вітчизни безмежно

Україна! Вона в нас одна,
Єдина і незалежна.
А ми українці – велика сім'я
В нас любов до Вітчизни безмежна.
Тому не смій чинити зло.
Як хочеш, щоб усе навкруг цвіло.
У важкій тепер часи
Добром країну свою прикраси.
Ти подивися навкруги,
Як ніжно стеляться сніги,
І як у літню пору року
Усе цвіте щороку.
Хіба не щастя жити тут
І чути співи солов'їні,
Дивитись, як цвіте калина,

Як мирно грається дитина...
А там – війна... Скажіть для чого?
Не розумію нічого.
Та це ж біда, як гинуть люди
І як руйнуються споруди.
Скажіть, для чого ця війна?
Хіба потрібна нам вона?

***

Луганський степ покритий чорним димом
Лиш промінь сонця мерехтить вдалі
Бувайте, мамо, залишайтеся з миром
Хай береже Вас Бог, відводить всі жалі.

Не треба сліз, нічого не допоможе
Московський ворог лізу у наш дім
Я повернуся скоро, ну, а може,
Погину з побратимом я своїм.

Проходить рік, а звісточки немає
І менший брат не витримав, кричить:
«Загинув брат, даремно ми чекаєм!
Він у степу донецькому лежить!»

Іду і я, матусю, воювати,
Загинув брат, загину там і я
За Україну будемо вмирати
І брат за брата, як одна сім'я!

Пролявся там не один літр крові,
Погинула не сотня там солдат,
А полягли там тисячі в любові
За своїх найрідніших мам і тат.